

## Dragoste,... ce-ai izvorîť!

Flavius Laurian Duverna

---

Dragoste,... ce-ai izvorîť!

Dragoste,... ce-ai izvorîť,  
Din Veşnicul Dumnezeu,  
În spectrul de curcubeu,  
Pe pământ Tu-ai coborîť  
Pe cel mai simplu traseu!

Ai lăsat cerul prea sfânt  
Dezbrăcând Divinitatea  
Ca să-mbraci umanitatea,  
Şi-n planul de pe pământ  
Întrupat, ca să ai partea.

Ţi-ai lăsat sus... veşnicia,  
Ca prin jertfa salvatoare  
Şi slujba-Ţi mântuitoare,  
Să re-aduci, iar armonia  
Cu lumea cea muritoare!

Astfel, Tu Te-ai contopit  
Cu-a omului... zlabă fiinţă  
Prin cereasca Atotştiinţă,  
Spre-a putea... fi mântuit  
Neprihănit, prin credinţă.

Ai demonstrat la Golgota  
În lupta grea ce s-a-ncins  
Cum păcatu-a fost învins,  
Că-şi merită-n final nota  
De-a plăti-n focul aprins!

Şi când şters o fi complet  
Şi uitat, îi va fi-nţelesul -  
Şi pierdut i-o fi şi mersul,  
Susurul cel blând şi încet  
Va pulsa în tot Universul.

Flavius Laurian Duverna